

tage, hvad jeg har sagt angaaende Udnævnelser, at der er ikke foregaaet nogen Paavirkning af den Art, som der har været skrevet om, og der er ikke taget andre Hensyn, end hvad jeg mente tjente Bankens Interesser bedst.

Borgbjerg: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Er det for at tale om Samraadet?

Borgbjerg: Det er for at svare den højtærede Handelsminister.

Formanden: Den højtærede Handelsminister har nu haft Lejlighed til at svare det ærede Medlem paa hans Udtalelser, og jeg anmoder derfor det ærede Medlem om, naar han faar Ordet, at tale om Samraads-spørgsmaalet.

Borgbjerg: Jeg har forlangt Ordet for ganske kort at svare den højtærede Handelsminister. Handelsministeren sagde, at han fra flere Sider var blevet gjort bekendt med „Social-Demokraten“s Artikel i Gaar. Naar der har været Tid til, at han fra flere Sider kunde blive bekendt med den, saa forstaar jeg ikke, at han ikke straks skaffede sig Bladet og læste det. Jeg forstaar ikke den Fremgangsmaade, at man udsender et offentligt Dementi, inden man endnu kender det, man tillader sig at dementere. Det var ikke i Gaar Morges, det var langt hen paa Dagen, helt hen paa Aftenen.

Den højtærede Handelsminister siger til mig, at i og for sig skal naturligvis det at være Jyde ikke være et Fortrin. Ja, men det var det, den højtærede Handelsminister sagde i Gaar, saa det glæder mig for saa vidt, at han tager det tilbage. Den højtærede Handelsminister sagde, at han var selv i „Social-Demokraten“ blevet kaldt Uldjyde. Jeg tror ikke, han er blevet det i den Sammenhæng, men det er nu det samme. Jeg mener, at en Uldjyde kan have mange gode Egenskaber, men om Manden er det ene eller det andet, om han er fra Sjælland eller fra Jylland, skal overfor Administrationen være ganske det samme.

Den højtærede Handelsminister vil forsvare sin Optræden med, at vi Socialdemokrater jo er Tilhængere af Organisation. Ja, vi er Tilhængere af, at Arbejderne organiserer sig, som andre Mennesker organiserer sig, paa et sundt og naturligt og rimeligt Grundlag, uden at øve Tvang mod andre i,

hvad der strider mod sunde Principper for et sundt Samfund. Arbejdernes eneste Magtmiddel, eneste Værdikilde er deres Arbejdskraft, og at Kammeratskabet da er helligt og ubrødeligt for dem, er givet. Arbejdsgiverne sidder inde med økonomiske Magtmidler, og Arbejdsgiverforeningen har i sine Love ganske utaalelige Bestemmelser om Boykotning ved Hjælp af de Magtmidler, Arbejdsgiverforeningen i Kraft af Kapitalen og Ejendomsmidlernes Besiddelse sidder inde med. Her er en afgjort Forskel. At det ogsaa er en Opfattelse, der deles i Venstrekredse, viser, hvad Venstres Organ for Slagelse, „Sorø Amtstidende“, skriver om denne Sag. Den højtærede Handelsminister har ikke i denne Sag sit Parti i dets Helhed med sig. „Sorø Amtstidende“ skriver i Anledning af denne mærkelige Tilsidesættelse af den Mand, der oprindeligt var udpeget, til Fordel for en Jyde — jeg citerer det, det er ganske kort — om den højtærede Handelsminister: „Men først og sidst har han“ — det er Handelsministeren — „vel som ærekær Mand følt en naturlig Harme over, at Arbejdsgiverforeningens Bestyrelse ikke undsaa sig ved at bruge et saa ufint Middel og næsvist søge at paavirke Ministerens Afgørelse“. Det er, hvad et stortledende Venstreblad skriver om Arbejdsgiverforeningens Formands Optræden. Og Bladet fortsætter: „Men stærkere eller svagere Kræfter gjorde sig gældende, og vi skal ikke forlænge Udmalningen af denne for Ministeriet pinlige og lidet ærefulde Episode. Den Mand, der var sket Henvendelse til, som var offentlig proklameret i Regeringens officielle Organ, blev skudt hensynsløst til Side for at føje Arbejdsgiverforeningens Bestyrelse. Saaledes ligger Sagen. Naar vi ikke før har bragt den frem“ o. s. v. Saaledes karakteriseres den højtærede Handelsministers Handlemaade af et ledende Venstreblad, der gaar ud fra som en Selvfølge, at „Social-Demokraten“s Fremstilling i Gaar Morges er fuldkommen rigtig. Den højtærede Handelsminister vil af dette Blads Udtalelser se, hvordan den offentlige Mening er. Han vil se, at hans første Skridt paa Administrationens Bane har været af den Art, at det fremkalder den mest levende Harme hos et stort anset Venstreblad. Den højtærede Landbrugsminister smiler — han smilte, inden han vendte Ryggen til mig. Han skulde alt andet end smile.....

Formanden: Det ærede Medlem behøver ikke at beskæftige sig med Ministerens Smil.